

Пенчо Славейков

Луд гидия

„Криво седи, право съди
стар кадия: –
не оставя на мир село
луд гидия!

Не е лудо като други
от селото –
тамбура му яворова
на бедрото.

Рано утроем млад гидия
почва леко,
свири леко, а се чуе
надалеко;

надалеко по полето
до жътварки –
сърпи пуцат и зафърлят
паламарки.

Плясват ръце и залавят
хоро вито –
извиха се, изгъпкаха
златно жито...

Дойде пладне, лудо-младо
не почива,
колко свири, толкоз повеч
зле отива:

че се чуе до невести
на реката –
те забравят бухалките
и платната,

та на хоро се залавят
пощурели,
дойде порой и отвлече
платна бели...

Падне вечер, луд гидия

не престава –
на бабите край огнище
мир не дава;

насам, натам – унесат се
в глас далечен;
огън гасне – все зелника
недопечен!“

Криво седи, право съди стар кадия:
„Скоро тука тамбурата, луд гидия.

Де, да видим що е това за свят чудо,
как тъй става старо – младо, младо – лудо.“

Занаглася тамбурата момко млади –
стар кадия по брадата се поглади;

дръпна лудо теловега за налука –
стар кадия кравай мустак позасука;

ей го спрепна, ей го метна изведнъжка –
че се сепна кадиево сърце мъжко;

и непочнал истинската луд гидия –
на юнашки нозе рипна стар кадия:

сви, изви се чак от подът до тавана! –
аницата с мастилото от дивана

и торбите с харзували по стените,
като пилци полетяха из мъглите...

„Свири, свири, бог убил те, луд гидия,
божа дарба не записва стар кадия!

Свири, струвай старо-младо, младо-лудо:
що е божа дарба – то за свят е чудо.“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова и Виктор Гугушев

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6619>]